

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

de heren Boudewijn Devriendt, Mathieu De Loof en Pol Cambien

tegen

de heer Hans Vandeweghe, journalist

Met een brief van 15 november 2006 dient de heer Boudewijn Devriendt, in zijn hoedanigheid van voorzitter van de achtste correctionele kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk, klacht in tegen journalist Hans Vandeweghe. Aanleiding is een column van Vandeweghe die is verschenen in De Morgen van 4 november 2006. De journalist heeft op de klacht geantwoord met een brief van 24 november 2006. Klager heeft hierop gerepliceerd met een brief van 22 december 2006, die eveneens werd ondertekend door rechter Mathieu De Loof en door plaatsvervangend rechter Pol Cambien. Eerste klager heeft ook enkele stukken bezorgd aan de Raad voor de Journalistiek.

De rapporteringscommissie van de Raad voor de Journalistiek heeft een hoorzitting gehouden op 2 maart 2007. Eerste klager is persoonlijk zijn standpunt komen toelichten en bevestigt ter zitting dat hij ook de heren De Loof en Cambien vertegenwoordigt, en dat de klacht ook van hen uitgaat. Ook de journalist verscheen in persoon op de hoorzitting.

DE FEITEN

Eerste klager is magistraat in Kortrijk. Hij was voorzitter van de achtste correctionele kamer van de rechtbank van eerste aanleg die op 31 oktober 2006 enkele beklagden vrijsprak in een zaak van beweerde mensenhandel in het voetbal. Van deze kamer maakten ook de heer Mathieu De Loof, rechter, en Pol Cambien, plaatsvervangend rechter, deel uit. Op 4 november 2006 verscheen in De Morgen een column van Hans Vandeweghe, waarin de journalist in felle bewoordingen kritiek leverde op de uitspraak.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

In zijn klachtbrief, in zijn repliek en op de hoorzitting betoogt eerste klager dat de journalist hem in de column persoonlijk viseert en dat hij hem met naam en voornaam noemt, terwijl het vonnis geveld is door een kamer met drie rechters. De journalist heeft daarom de feiten, die eenvoudig te verifiëren waren, verkeerd weergegeven en hij is daardoor onzorgvuldig geweest.

Klagers zijn bovendien van oordeel dat de column beledigend en lasterlijk is omdat de auteur hen ervan beschuldigt partijdig en immoreel te zijn en zich te hebben laten leiden door de macht van het geld. Kritiek op een vonnis mag volgens hen niet worden omgebogen tot ongefundeerde verdachtmakingen en beledigingen die dan nog 'ad personam' geformuleerd worden. Klagers wijzen erop dat magistraten zich in een kwetsbare positie bevinden. Omdat zij gebonden zijn aan een plicht tot discretie en aan het beroepsgeheim, kunnen zij niet reageren op dergelijke aantijgingen. Journalisten moeten hiervoor respect opbrengen.

Journalist Hans Vandeweghe antwoordt dat hij al twaalf jaar columns over de sportieve actualiteit schrijft in De Morgen. Het aangevochten stuk verscheen als een column, en elke lezer kon het als zodanig herkennen. Vandeweghe voert aan dat een column een wezenlijke

uiting is van de persvrijheid, waarin de auteur op een karikaturale wijze de actualiteit commentarieert. Vandeweghe heeft de column van 4 november 2007 bedoeld als schotschrift, waarin hij commentaar leverde op het vonnis, en niet op de rechter persoonlijk. Maar door de aard van zijn bijdrage gaf hij ze wel een persoonlijke toon. Waardeoordelen zijn vrij en opiniërende stukken zijn niet onderworpen aan dezelfde vereisten van waarachtigheid als het geval is bij feitelijke verslagen. Dat magistraten een discretieplicht hebben, mag de pers er niet van weerhouden om commentaar te leveren op hun uitspraken, aldus nog de journalist.

BESLISSING

Het aangevochten artikel is verschenen onder de kop 'Column' in De Morgen, waar geregeld een commentariërende bijdrage of een polemisch stuk van Hans Vandeweghe wordt gepubliceerd. Voor de lezers is het duidelijk dat een column de persoonlijke mening weergeeft van de auteur.

De Raad voor de Journalistiek stelt vast dat de column van 4 november 2006 een slordigheid inhoudt, omdat Vandeweghe het vonnis toeschrijft aan één enkel magistraat, terwijl de uitspraak geveld is door een college van drie rechters. Die slordigheid heeft echter geen wezenlijke invloed op de inhoud van de bijdrage, die een commentaar met satirische connotatie vormt op het vonnis. Ook indien de journalist over drie rechters had gesproken, was de teneur van zijn commentaar niet veranderd. Uitspraken van een rechtscollege toeschrijven aan de voorzitter ervan, maakt in de gegeven omstandigheden geen journalistieke fout uit. Voorts is de bedenking in de column over 'het mercantiele West-Vlaanderen' in algemene termen geformuleerd en worden er geen concrete beschuldigingen geformuleerd tegen de klagers.

Aan de schrijver van een column of opiniebijdrage komt een grote mate van vrijheid toe om zijn mening te geven en om conclusies te trekken uit door hem aangevoerde feiten.

Overdrijving en eenzijdige belichting behoren daarbij tot de gebruikelijke stijlmiddelen. De auteur van een column of opiniebijdrage geniet ook een ruime mate van vrijheid om feiten te kwalificeren en van een eigen interpretatie te voorzien (*zie: RvdJ 2004-04, Standaert t/ Desmet en RvdJ 2004-07, Catherine t/ Doornaert*).

De Raad voor de Journalistiek is daarom van oordeel:

De klacht is ongegrond.

Brussel, 15 maart 2007